

Al een tijdje voordat ik klaar was met mijn vakken en moest gaan denken aan afstuderen, wist ik al zeker dat een afstudeerproject buiten Nederland mijn interesse had. Eigenlijk moest het zelfs buiten Europa zijn, het liefst in een land met een taal die ik nog niet kende en die het toelaat redelijk snel geleerd te worden. Ik vond het voor mezelf op de één of andere manier essentieel om eens een langere periode in het (verre) buitenland te zijn, zoals zoveel mensen in mijn omgeving al eens gedaan hadden. Je een keer volledig moeten aanpassen aan een nieuwe cultuur, een nieuwe taal leren spreken en de wereld eens van een andere kant bekijken.

Verder was ik 2 jaar daarvoor een maand op vakantie geweest in Peru, het land had bij mij de interesse voor Zuid Amerika gewekt en het leek me fantastisch om het continent een keer echt te leren kennen. Ik ben gaan zoeken naar artikelen over milieu en Zuid-Amerika en vond uiteindelijk een artikel over Chili, en wel een volledige inventarisatie van alle milieuproblemen in het land. Via het bedrijf dat het artikel had gepubliceerd, de export voorlichtingsdienst (EVD), ben ik in contact gekomen met iemand die veel werk had verricht op milieugebied in Chili. Deze persoon heeft mij vervolgens in contact gebracht met een Nederlander die bij CONAMA, de nationale commissie voor milieu in Chili, werkte. Ik had toen al besloten een Spaanse cursus in Granada te gaan doen, iets dat sowieso van nut geweest zou zijn. Maar, ik wist op dat moment nog niet of ik de gelegenheid zou gaan krijgen om dat Spaans in de praktijk toe te passen. Gelukkig heeft het contact met CONAMA geresulteerd in een project van 5 maanden in Chili waar ik aan mee kon werken. Ik ben nu net een paar dagen terug uit Chili en ik kijk met veel tevredenheid terug naar deze periode. Het heeft me een hoop moeite gekost om het te regelen, maar het was het driedubbel waard!

Ik heb me in Chili bezig gehouden met de afvalproblematiek. Er zijn daar op dit moment grote problemen met afval; veel gemeenten storten hun afval op illegale stortplaatsen of stortplaatsen met weinig voorzieningen tegen milieuschade door het afval. Behalve dat er nu hard aan gewerkt wordt om de kwaliteit van de stortplaatsen in Chili omhoog te krijgen, is men ook bezig met het reduceren van de hoeveelheid afval door middel van recycling en compostering. In de nieuwe door CONAMA geformuleerde afvalpolitiek is recycling een van de speerpunten.

Verder werden in dit document ook internationale vergelijkingen genoemd als een middel waarmee men tot nieuwe beleidsinzichten hoopt te komen. Aan die internationale vergelijkingen kon ik mooi een bijdrage leveren, aangezien Nederland met recycling al veel ervaring heeft, is het interessant om te kijken wat voor stappen er genomen zijn om tot zo'n uitgebreid recyclingsysteem voor afval te komen en in welke mate Nederland en Chili vergelijkbaar zijn. Belangrijkste verschil vormen natuurlijk de economische omstandigheden in beide landen.

17 juni kwam ik in Chili aan en een paar dagen later ben ik meteen begonnen bij CONAMA. Mijn eerste dag op stage was natuurlijk ontzettend spannend, ik had geen idee of het hele idee dat ik in mijn hoofd had voor het onderzoek überhaupt haalbaar was en verder wist ik niet of mijn Spaans voldoende zou zijn om het uit te voeren. Ik ben ongeveer een maand met die twijfels blijven zitten, totdat ik mijn eerste interviews

gehad had. Het eerste was nog even lastig, maar daarna bleek dat ik me toch wel goed kon redden als ik het maar een beetje voorbereidde. Ik heb tijdens die vijf maanden verschillende projecten bezocht die te maken hadden met recycling of compostering van afval om op die manier achter de problemen te komen die verhinderen dat recycling op een grotere schaal plaatsvindt. Recycling is in Chili echt nog iets nieuws, er is maar een klein aantal gemeenten dat recyclingprojecten heeft. Een belangrijk obstakel is de vrijstelling van een (groot) deel van de bevolking van het betalen van reinigingsbelasting, waardoor de gemeenten de kosten voor hun recyclingproject niet door kunnen berekenen aan hun burgers. Dit resulteert in een erg negatieve houding van gemeenten tegenover projecten, aangezien ze bang zijn dat afvalreiniging met een project teveel gaat kosten.

Het hoofdkantoor van CONAMA zit in Santiago, de hoofdstad van Chili en dat is dus mijn stad geweest voor 5 maanden. Voordat ik ging had iemand mij een hostel voor internationale studenten aangeraden en ik ben erg blij dat ik daar ook inderdaad voor heb gekozen. Er zaten daar mensen van alle nationaliteiten en ook een hoop Chilenen. Op zich een leuke combinatie, maar in de praktijk kwam het er wel op neer dat ik de internationale studenten veel beter heb leren kennen dan de Chilenen. Chilenen zijn over het algemeen vrij gesloten en verder heb je met de buitenlandse studenten natuurlijk gemeen dat je bezoeker bent in een vreemd land en van alles wilt zien en doen. Ik heb met de mensen in het hostel, vooral Duitsers, superveel gedaan, van weekendjes weg naar Argentinië tot dagjes naar het strand, de bergen in en natuurlijk ook uitgaan. Ik heb er echt een heel mooie tijd gehad en ook nog een paar goede vrienden gemaakt.

Ter afsluiting heb ik een maand gereisd, voornamelijk door Argentinië. Veel dingen gezien: Buenos Aires en de watervallen van Iguazu, in het uiterste Noorden van Argentinië, waren de meest indrukwekkende plekken. Buenos Aires vanwege het feit dat het een wereldstad is, die de beste elementen van Europese en Zuid-Amerikaanse steden in zich verenigt. Iguazu, simpelweg omdat het een van de grootste en mooiste watervallen ter wereld is! Na de maand reizen was ik er op de een of andere manier toch wel weer aan toe om naar Nederland terug te gaan, iets wat ik het afgelopen halve jaar nauwelijks heb gehad. Eén ding dat zeker is, is dat een half jaar echt in een land te leven, anders is dan een half jaar door het land te reizen. Als toerist zijn je contacten vaak oppervlakkiger, waardoor je moeilijker echt de identiteit van het land te weten komt. Als je een tijd op dezelfde plek blijft, heb je de kans om via de mensen het land echt te leren kennen. Ik ben blij dat ik de mogelijkheid gehad heb om Chili op de laatste manier te leren kennen. Het was een fantastisch half jaar!

Arjen van Kampen